

8, vedrørende afhøring af vidner eller sagkyndige ved hjælp af videokonference.

Tilsvarende følger det af artikel 11, stk. 3, at en medlemsstat som udgangspunkt har pligt til at tillade afhøring ved hjælp af telefonkonference, og medlemsstaterne har ikke mulighed for at tage forbehold for artikel 11.

For at gøre det muligt for Danmark at ratificere konventionen, bør der derfor tilvejebringes klar hjemmel til, at danske myndigheder, i det omfang det følger af artikel 10 eller artikel 11, har mulighed for at imødekomme en anmodning fra en anden medlemsstat om afhøring her i landet af et vidne eller en sagkyndig ved hjælp af videokonference eller telefonkonference, herunder således at selve afhøringen foregår fra udlandet.

Afhøring af vidner eller sagkyndige ved hjælp af videokonference eller telefonkonference indeholder to aspekter. For det første rejser det spørgsmål om, hvorvidt og under hvilke betingelser en medlemsstat vil tillade afhøring af vidner og sagkyndige ved hjælp af videokonference eller telefonkonference i forbindelse med behandlingen af nationale straffesager. For det andet rejser det spørgsmål om, hvorvidt og under hvilke betingelser en medlemsstat har pligt til at imødekomme en anmodning fra en anden medlemsstat om at tillade afhøring af vidner og sagkyndige ved hjælp af videokonference eller telefonkonference i forbindelse med behandlingen af straffesager i den anden medlemsstat. Artikel 10 og artikel 11 regulerer alene det sidst nævnte spørgsmål.

I forbindelse med dette lovforslag foreslås det alene at tilvejebringe klar hjemmel til, at danske myndigheder, i det omfang det følger af artikel 10 eller artikel 11, har mulighed for at imødekomme en anmodning fra en anden medlemsstat om at medvirke til afhøring af et vidne eller en sagkyndig i forbindelse med behandlingen af en straffesag i den anden medlemsstat. Spørgsmålet om, hvorvidt og under hvilke betingelser det skal være muligt i forbindelse med behandlingen af straffesager her i landet at foretage afhøring af vidner eller sagkyndige ved hjælp af videokonference eller telefonkonference, hvad enten der er tale om personer, der befinder sig her i landet eller i udlandet, behandles derfor ikke i dette lovforslag.

Baggrunden herfor er, at spørgsmålet om brug af videomøder og telefonmøder i bl.a. straffesager, der behandles her i landet, er udførligt behandlet i betænkning nr. 1401/2001 fra Retsplejerådet om reform af den civile retspleje I (Instansordningen, byrettens sammensætning og almindelige regler om sagsbehandlingen i første instans), jf. kapitel 12 (side 337

ff.). Retsplejerådets betænkning er sendt i høring hos en række myndigheder og organisationer m.v. Retsplejerådet foreslår bl.a., at der indsættes regler i retsplejeloven om afhøring af vidner og sagkyndige via videoforbindelse samt i visse begrænsede tilfælde via telefonforbindelse. Regeringen er grundlæggende positivt indstillet overfor forslaget, der imidlertid har sammenhæng med betænkningens øvrige forslag og med forslaget om færre og større retskredse i betænkning 1398/2001 fra Domstolenes Strukturkommission, herunder navnlig for så vidt angår forslagens udgiftsmæssige konsekvenser. Regeringens stillingtagen til forslaget afventer på den baggrund en samlet stillingtagen til forslagene i de to betænkninger, hvilket tidligst kan ske, når der også har været lejlighed til at foretage en bred høring over Politikkommissionens forslag om ændret politikredsinddeling, som er afgivet den 21. februar 2002.

Det fremgår hverken af ordlyden af artikel 10 eller den forklarende rapport, hvad der skal forstås ved »afhøring ved hjælp af videokonference«. Afhøring ved hjælp af videokonference må imidlertid indebære, at den judicielle myndighed i den begærende medlemsstat har mulighed for – ved hjælp af tekniske hjælpemidler (videoudstyr) – at se, høre og kommunikere med den person, der afgiver forklaring, og som befinder sig på den anmodede medlemsstats område. Kommunikationen må være tovejs, således at også den afhørte er i stand til at se, høre og kommunikere med den judicielle myndighed, der har anmodet om afhøringen. Dette synes forudsat i artikel 10, stk. 5, litra c, hvorefter afhøringen foretages direkte af eller under ledelse af den begærende medlemsstats judicielle myndighed.

Ligeledes fremgår det ikke udtrykkeligt af artikel 11 eller den forklarende rapport, hvad der forstås ved »afhøring ved hjælp af telefonkonference«. Afhøring ved hjælp af telefonkonference må imidlertid indebære, at den judicielle myndighed i den begærende medlemsstat har mulighed for – ved hjælp af tekniske hjælpemidler (såsom telefon eller mobiltelefon) – at høre og kommunikere med den person, der afgiver forklaring, og som befinder sig på den anmodede medlemsstats område. På samme måde må den afhørte være i stand til at høre og kommunikere med den judicielle myndighed, der har anmodet om afhøringen.

Som nævnt benytter konventionen udtrykkene »afhøring ved hjælp af videokonference« og »afhøring ved hjælp af telefonkonference«. I Retsplejerådets betænkning 1401/2001 anvendes udtrykket »fjernkommunikation med billede«, når afhøringen foregår via en videoforbindelse, mens udtrykket »fjernkommuni-